

Księga Daniela - numer osiemnaście

Godzina

Jeff Pippenger

2023-12-13

Natchnienie wyraźnie wskazuje, że trzeci rozdział Księgi Daniela przedstawia ustawę niedzielną w Stanach Zjednoczonych. W dwudziestym trzecim rozdziale Księgi Izajasza nierządnicą z Tyru, która uprawia nierząd z królami ziemi, jest nierządnicą z Księgi Objawienia, która uprawia nierząd z królami ziemi. W siedemnastym rozdziale Księgi Objawienia ta nierządnicą ma na czole wypisane: Babilon Wielki.

A kobieta była odziana w purpurę i szkarłat, przyozdobiona złotem, drogimi kamieniami i perłami, mając w ręku złoty kielich pełen obrzydliwości i nieczystości jej nierządu; a na jej czole było wypisane imię: TAJEMNICA, WIELKI BABILON, MATKA NIERZĄDNIC I OBRZYDLIWOŚCI ZIEMI. Objawienie 17:4, 5.

Przed 1950 rokiem angielskie słowniki trafnie identyfikowały kobietę przedstawioną w tych dwóch wersetach jako Kościół rzymskokatolicki. Po mrocznych wiekach katolickich prześladowań, które trwały od 538 do 1798 roku, cały świat wiedział, że Kościół rzymskokatolicki był nierządnicą, która cudzołoży z królami ziemi. Deklaracja Niepodległości została pomyślana jako odrzucenie panowania katolicyzmu, a także władzy ziemskich królów, którzy zawarli nieświęte związki z nierządnicą. Księga Izajasza, rozdział dwudziesty trzeci, stwierdza, że nierządnicą zostanie zapomniana. Nigdy nie znajdziesz w żadnych współczesnych wyszukiwarkach definicji nierządnicy z Objawienia, rozdział siedemnasty, jako Kościoła katolickiego, gdyż Słowo Boże nigdy nie zawodzi, a Słowo Boże mówi, że zostanie ona zapomniana.

I stanie się w owym dniu, że Tyr będzie zapomniany przez siedemdziesiąt lat, według dni jednego króla; po upływie siedemdziesięciu lat Tyr zaśpiewa jak wszetecznicą. Weź harfę, obejdź miasto, ty wszeteczniczo, która zostałaś zapomniana; wygrywaj słodką melodię, śpiewaj wiele pieśni, aby wspomniano o tobie. I stanie się po upływie siedemdziesięciu lat, że Pan nawiedzi Tyr, a Tyr wróci do swego zarobku i będzie uprawiać nierząd ze wszystkimi królestwami świata na powierzchni ziemi. A towary i zarobek Tyru będą świętością dla Pana: nie będą gromadzone ani odkładane; gdyż towary Tyru będą dla tych, którzy mieszkają przed Panem, aby jedli do syta i mieli trwałe odzienie. Izajasz 23:15-18.

Słowo Boże nigdy nie zawodzi, a od 1798 roku nierządnicą została zapomniana, lecz w czasach ostatecznych zostanie przypomniana. Przypomina się o niej, gdy atakowany jest Boży sabat siódmego dnia, i właśnie ono jest tym jednym przykazaniem z Dziesięciu Przykazań, które zawsze miało być pamiętane. Przypomina się o niej, gdy bierze swą harfę, obchodzi miasto, gra pięknie i śpiewa wiele pieśni. Śpiewa swoje pieśni pod koniec siedemdziesięciu lat, które są dniami jednego króla. Król, według drugiego rozdziału Księgi Daniela, oznacza królestwo.

I gdziekolwiek mieszkają ludzie, zwierzęta polne i ptaki nieba oddał w twoje ręce i uczynił cię władcą nad nimi wszystkimi. Ty jesteś tą głową ze złota. Daniel 2:38.

„Głowa” i „król” są symbolami królestwa. Królestwem, które jest reprezentowane przez „dni jednego króla”, są Stany Zjednoczone. Stany Zjednoczone rozpoczęły swoje prorocze panowanie jako bestia z ziemi, gdy w 1798 roku zadano śmiertelną ranę nierządniczy Babilonu. Pozostają szóstym królestwem proroczym biblijnych aż do prawa niedzielnego. Dosłownym królestwem proroczym biblijnych, które rzeczywiście panowało przez siedemdziesiąt lat, był Babilon.

Oto poślę i sprowadzę wszystkie rodziny północy — mówi Pan — oraz Nabuchodonozora, króla Babilonu, mojego sługę, i przyprowadzę ich przeciw tej ziemi, przeciw jej mieszkańcom i przeciw wszystkim tym okolicznym narodom; doszczętnie ich zniszczę i obrócę ich w zgrozę, syk i wieczne spustoszenia. Ponadto odbiorę im głos wesela i głos radości, głos oblubieńca i głos oblubienicy, odgłos żaren i światło lampy. I cała ta ziemia stanie się spustoszeniem i zdumieniem, a te narody będą służyć królowi Babilonu przez siedemdziesiąt lat. A gdy dopełni się siedemdziesiąt lat, wtedy ukarzę króla Babilonu i ten naród — mówi Pan — za ich nieprawość, a także ziemię Chaldejczyków, i obrócę ją w wieczne spustoszenia. Jeremiasza 25:9-12.

Dosłowny Babilon panował przez siedemdziesiąt lat, będąc typem królestwa w dniach ostatecznych, które będzie panować przez siedemdziesiąt symbolicznych lat. Nabuchodonozor, król Babilonu, trzykrotnie napadł na Judę. Pierwszy atak był skierowany przeciwko Jojakimowi i wtedy rozpoczęło się siedemdziesiąt lat prorocstwa Jeremiasza. Zakończyło się ono wraz ze śmiercią Belsazara, gdy Bóg ukarał "króla Babilonu", tak jak ukarał króla Jojakima na początku siedemdziesięciu lat. Proroczym królestwem, które jest przedstawione jako "dni jednego króla" (jedno królestwo), czyli "siedemdziesiąt lat", był Babilon, a królestwem proroczym biblijnego, które panuje przez siedemdziesiąt symbolicznych lat w czasie, gdy nierządnicza z Tyru jest zapomniana, jest bestia z ziemi z trzynastego rozdziału Objawienia. Przejście od piątego do szóstego królestwa proroczym biblijnego w 1798 roku jest częścią prawdy, którą Jan ilustruje w trzynastym rozdziale Objawienia.

I stanąłem na piasku morskim i ujrzałem bestię wychodzącą z morza, która miała siedem głów i dziesięć rogów, a na jej rogach dziesięć koron, a na jej głowach imię bluźniercze. . . . I ujrzałem inną bestię wychodzącą z ziemi; miała dwa rogi jak u baranka i mówiła jak smok. Apokalipsa 13:1, 11.

Brzeg morza, na którym Jan stał w trzynastym rozdziale Apokalipsy, symbolizuje rok 1798.

W czasie, gdy papieżstwo, pozbawione swej siły, zostało zmuszone do zaprzestania prześladowań, Jan ujrzał, jak wyłania się nowa potęga, by wtórować głosowi smoka i prowadzić dalej to samo okrutne i bluźniercze dzieło. Ta potęga, ostatnia, która ma prowadzić wojnę przeciwko Kościołowi i prawu Bożemu, jest przedstawiona jako bestia o rogach podobnych do rogów baranka. Poprzedzające ją bestie wyłoniły się z morza; ta natomiast wyłoniła się z ziemi, co oznacza pokojowe powstanie narodu, który symbolizowała — Stanów Zjednoczonych. Signs of the Times, 8 lutego 1910 r.

Bestia z morza była oddzielona piaskiem morskim od bestii z ziemi. Piąte królestwo prorocstwa biblijnego w roku 1798 (wybrzeże) przedstawiało historię przeszłą, a szóste królestwo było historią przyszłą. Milleriści nie dostrzegli tej prawdy. William Miller otrzymał wgląd w smoczą potęgę pogaństwa i jej związek z następnym królestwem, przedstawionym jako bestia katolicyzmu. Trzynasty rozdział Księgi Objawienia otwiera opowieść o fałszywym proroku, czyli trzeciej z trzech potęg, które prowadzą świat do Armagedonu. Opowieść rozpoczyna się na wybrzeżu roku 1798.

Stany Zjednoczone rozpoczynają swoją historię pod symbolem baranka, lecz kończą ją, mówiąc jak smok. Historia symbolicznych siedemdziesięciu lat panowania bestii z ziemi została przedstawiona w jednym wersecie, w trzynastym rozdziale Apokalipsy, ponieważ werseł ten wskazuje zarówno początek, jak i koniec tej bestii w tym samym zdaniu.

I ujrzałem inne zwierzę wychodzące z ziemi; miało dwa rogi jak u baranka i mówiło jak smok.
Objawienie 13:11.

Gdy Stany Zjednoczone przemówią jak smok, uchwalą ustawę niedzielną. Zanim doprowadzi do wprowadzenia przymusu obchodzenia niedzieli, odstępcze kościoły protestantyzmu zjednoczą się i przejmą polityczną kontrolę nad odstępczym rządem, tworząc obraz bestii. Gdy natchnienie wskazuje (i czyni to wielokrotnie), że uroczystość poświęcenia złotego posągu przez Nabuchodonozora symbolizuje ustawę niedzielną, wyznacza to koniec siedemdziesięciu symbolicznych lat bestii ziemskiej. Rozdziały od pierwszego do trzeciego Księgi Daniela przedstawiają poselstwa trzech aniołów z czternastego rozdziału Księgi Objawienia. Trzeci anioł staje się żywą prawdą w momencie wprowadzenia ustawy niedzielnej.

Proroczo, rozdziały od pierwszego do trzeciego w Księdze Daniela reprezentują siedemdziesiąt symbolicznych lat bestii z ziemi z trzynastego rozdziału Apokalipsy. Próba żywieniowa przedstawiona w rozdziale pierwszym oraz symbolika Jehoiakima wskazują, że rozdział pierwszy proroczo rozpoczyna się w momencie wzmocnienia pierwszego anioła, albo 11 sierpnia 1840 roku, albo 11 września 2001 roku, w historii trzeciego anioła.

Babilon to naród, który panował przez siedemdziesiąt lat, a te lata odzwierciedlają historię Stanów Zjednoczonych. Siedemdziesiąt lat Babilonu zakończyło się dopiero długo po uroczystym poświęceniu złotego posągu przez Nebukadnezara, lecz w sensie proroczym siedemdziesiąt symbolicznych lat, których używa Izajasz w rozdziale dwudziestym trzecim, kończy się w rozdziale trzecim Księgi Daniela. Gdy orkiestra Nebukadnezara wykonuje muzykę podczas ceremonii poświęcenia, znak bestii zostaje narzucony, a w tym czasie nierządnicą Tyru i Babilonu zaczyna śpiewać swoje pieśni królom ziemi, podczas gdy odstępczy Izrael kłania się i tańczy.

Nabuchodonozor, król, sporządził posąg ze złota, wysoki na sześćdziesiąt łokci, a szeroki na sześć łokci; ustawił go na równinie Dura w prowincji Babilonu. Następnie król Nabuchodonozor posłał, aby zebrać książąt, namiestników i starostów, sędziów, skarbników, doradców, strażników oraz wszystkich zarządców prowincji, by przybyli na poświęcenie posągu, który król Nabuchodonozor ustawił. Wtedy książęta, namiestnicy i starostowie, sędziowie, skarbnicy, doradcy, strażnicy i wszyscy zarządcy prowincji zebrali się na

poświęcenie posągu, który król Nabuchodonozor ustawił, i stanęli przed posągiem, który Nabuchodonozor ustawił. Wówczas herold zawołał donośnym głosem: Wam się nakazuje, o ludy, narody i języki, aby w chwili, gdy usłyszycie dźwięk rogu, fletu, harfy, sakbutu, cytry, cymbałów i wszelkiej muzyki, padli i oddali pokłon złotemu posągowi, który wystawił król Nabuchodonozor. A kto nie padnie i nie odda pokłonu, ten w tej samej godzinie będzie wrzucony do środka rozpalonego pieca ognistego. Dlatego w tym czasie, gdy wszyscy ludzie usłyszeli dźwięk rogu, fletu, harfy, sakbutu, cytry i wszelkiej muzyki, wszyscy ludzie, narody i języki padli i oddali pokłon złotemu posągowi, który wystawił król Nabuchodonozor. Daniela 3:1–7.

W tym „czasie” albo w tej samej „godzinie”, którą jest ustawa niedzielna w Stanach Zjednoczonych, każdy, kto odmówi oddawania czci złotemu posągowi, „zostanie wrzucony w środek rozpalonego pieca ognistego”. Jediną księgą w Starym Testamencie, która zawiera słowo tłumaczone jako „godzina”, jest Księga Daniela. Słowo „godzina” w rozdziale trzecim reprezentuje nadejście znamienia bestii. Słowo „godzina” reprezentuje też poselstwo pierwszego anioła w rozdziale czwartym, gdyż tam symbolizuje ostrzeżenie dla Nebukadnezara o nadchodzącej „godzinie” Bożego sądu.

Wtedy Daniel, który miał na imię Belteszassar, wpadł w osłupienie na jedną godzinę i jego myśli go trwożyły. Król przemówił i rzekł: Belteszassarze, niech cię nie trwoży sen ani jego wykład. Belteszassar odpowiedział i rzekł: Panie mój, oby ten sen dotyczył tych, którzy cię nienawidzą, a jego wykład twoich nieprzyjaciół. Daniela 4:19.

Daniel przedstawił Nabuchodonozorowi ostrzeżenie o nadchodzącej godzinie sądu Bożego, które Nabuchodonozor później odrzucił. „Godzina” w rozdziale czwartym, gdy pojawia się ponownie, oznacza wtedy „godzinę”, w której nadszedł sąd. W historii millerystów pierwsza „godzina” w rozdziale czwartym oznacza przyście pierwszego anioła w 1798 roku. To poselstwo wypełniło się, gdy 22 października 1844 roku rozpoczął się sąd śledczy. „Godzina” w rozdziale czwartym jest najpierw symbolem poselstwa o nadchodzącym sądzie, a następnie zostaje użyta jako symbol tego, że sąd nadszedł. Pierwsze użycie słowa „godzina” oznacza rok 1798 i przyście pierwszego anioła, a drugie odnosi się do 22 października 1844 roku i przyścia trzeciego anioła.

W tej samej chwili to się spełniło na Nabuchodonozorze: został wypędzony spośród ludzi, jadł trawę jak woły, a jego ciało było zroszone rosą nieba, aż włosy mu urosły jak orle pióra, a jego paznokcie jak ptasie pazury. Daniela 4:33.

„Godzina” w rozdziale czwartym jest zatem symbolem zarówno 1798, jak i 1844, które stanowią punkty końcowe dwóch przekleństw „siedem razy” — przeciw królestwu północnemu Izraela (początek w 723 r. p.n.e.) i królestwu południowemu (początek w 677 r. p.n.e.). Te dwa przekleństwa, symbolizujące dwa tysiące pięćset dwadzieścia lat rozproszenia i niewoli, stanowią wykonanie pierwszego i ostatniego aktu Bożego gniewu przeciw Jego odstępczemu ludowi. Oba rozpoczęły się Bożym sądem, a ich zakończenia przedstawiają ostrzegawcze poselstwo o zbliżającym się Bożym sądzie badawczym lub o nadejściu sądu badawczego. Oba te sądy, wskazywane przez zakończenia dwóch okresów „siedem razy”, są w czwartym rozdziale Księgi Daniela przedstawione słowem „godzina”.

W historii ruchu millerowskiego „godzina” oznacza początek ruchu w czasie końca w 1798 roku, gdy pojawił się pierwszy anioł, a druga „godzina” w czwartym rozdziale oznacza koniec ruchu, gdy 22 października 1844 roku pojawił się trzeci anioł. Ruch millerowski pierwszego anioła powtarza się w ruchu trzeciego anioła, więc dwa użycia słowa „godzina” w czwartym rozdziale wskazują także na czas końca w 1989 roku oraz na wkrótce nadchodzące prawo niedzielne. Ruch millerowski pierwszego anioła ogłosił otwarcie sądu śledczego, a ruch trzeciego anioła ogłasza otwarcie Bożego sądu wykonawczego, który ma charakter stopniowy, zaczyna się wraz z prawem niedzielnym i trwa oraz narasta aż do Powtórnego Przyjścia Chrystusa.

Będziemy kontynuować nasze studium trzeciego rozdziału Księgi Daniela i w następnym artykule zakończymy nasze rozważania nad słowem „godzina”.

Oto, posyłam was jak owce między wilki; bądźcie więc roztropni jak węże i niewinni jak gołębie. Lecz strzeżcie się ludzi, bo wydadzą was sądom i będą was biczować w swoich synagogach; i z mojego powodu zostaniecie postawieni przed namiestnikami i królami, na świadectwo przeciw nim i poganom. A gdy was wydadzą, nie troszczcie się, jak i co macie mówić, bo w tej właśnie godzinie zostanie wam dane, co macie mówić. Gdyż nie wy mówicie, lecz Duch waszego Ojca mówi w was. I wyda brat brata na śmierć, a ojciec dziecko; i powstaną dzieci przeciw rodzicom i doprowadzą do ich skazania na śmierć. I będziecie znienawidzeni przez wszystkich z powodu mego imienia; lecz kto wytrwa do końca, będzie zbawiony. A gdy będą was prześladować w tym mieście, uciekajcie do innego; zaprawdę, powiadam wam: nie zdążycie obejść miast Izraela, aż przyjdzie Syn Człowieczy. Uczeń nie przewyższa nauczyciela ani sługa swego pana. Wystarczy uczniowi, aby był jak jego nauczyciel, a służyć jak jego pan. Jeśli pana domu nazwali Belzebubem, o ileż bardziej jego domowników? Nie bójcie się ich więc, bo nie ma nic zakrytego, co by nie miało być ujawnione, ani nic ukrytego, co by nie miało być poznane. Co wam mówię w ciemności, mówcie w świetle; a co słyszycie do ucha, głoscie na dachach. I nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz duszy zabić nie mogą; raczej bójcie się Tego, który może i duszę, i ciało zatracić w piekle. Mateusz 10:16-28.